

**MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE „V”
COMPARTIMENTUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII**

DECIZIA NR . 26/02.10.2007

privind soluționarea contestației formulata de
S.C. „P” S.R.L. „V”
înregistrată la D.G.F.P. „V” sub nr. „c”/28.08.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului „V” a fost sesizată de către Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale „I” - Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale „V” asupra contestației formulată de **S.C. „P” S.R.L. „V”** împotriva măsurilor dispuse prin Decizia „di”/27.07.2007 privind regularizarea situației referitoare la obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal întocmită în baza procesului verbal de control nr. „pi”/23.07.2007.

S.C. „P” S.R.L. „V” contestă obligații vamale în sumă de „S” lei reprezentând penalități de întârziere calculate de către organele vamale pentru obligațiile vamale aferente declarațiilor vamale nr.: 3...,3.. din 18.04.2007, 4.., 4.., 4, 4.., 4.., 4.., 4.., 4.., 4.. din 04.05.2007, 4.., 4.. din 10.05.2007, 4.., 4.., 4.. din 15.05.2007, 4.. din 17.05.2007, 5.., 5.. din 22.05.2007, 5.. din 25.05.2007, 5.. din 30.05.2007, 5..., 5.. din 06.06.2007, 6..., 6.. din 02.06.2007, 5. din 21.06.2007, 6.. din 25.06.2007, prin Decizia nr. „di”/27.07.2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă de organele de control vamal din cadrul D.R.A.O.V „I” - D.J.A.O.V. „V”.

Decizia nr. „di”/27.07.2007 a fost comunicată **S.C. „P” S.R.L. „V”**, în data de **02.08.2007**, potrivit confirmării de primire anexate la dosarul cauzei în copie xerox, iar contestația a fost înregistrată la D.J.A.O.V „V” sub nr. „C0” în 21.08.2007 și transmisă spre soluționare la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului „V” în data de 24.08.2007.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007.

Constatând îndeplinirea condițiilor impuse de art. 207 și art. 209 (1) a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 31.07.2007, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului „V”, prin compartimentul Soluționare Contestații, este competentă să se pronunțe pe fond asupra contestației depusă de S.C. „P” S.R.L. „V”.

I. Prin contestația formulată, S.C. „P” S.R.L. „V” invocă în susținerea cauzei următoarele argumente:

- Societatea „nu se circumscribe condițiilor prevăzute expres de dispozițiile art. 114 din O.G. nr. 92/2003, în sensul că majorările de întârziere sunt datorate pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale, situație de fapt ce nu este aplicabilă în cazul de față, și în special reprezentanții dumneavoastră au apreciat în mod greșit calitatea persoanei juridice care a efectuat tranzacția în speță”

- „În fapt, S.C. „P” S.R.L. „V” a introdus în țara marfa originară din Turcia, respectiv tricot folosit ca materie primă la obținerea unor articole de confecție urmând ca acestea să fie livrate intracomunitar, respectiv la sediul societății franceze al cărui reprezentant fiscal suntem, „CAZ” care este proprietara de drept a marfii importate din Turcia, societate care are capacitatea și calitatea juridică de a răspunde și acestuia trebuia să-i fie adresat acel

proces verbal de control, „C A Z” fiind cea care în mod legal a achitat cv TVA-ului aferent importului efectuat prin intermediul reprezentantului fiscal”.

- „[...] autoritățile vamale [...] au încadrat acest tip de import ca fiind scutit de TVA pentru care se solicită garantarea acestuia cu scrisori de garanție bancară, conform art. 1 și 2 din OUG 22/28.03.2007, fiind acordat regim vamal 4200 cod adițional 0A7, ce reprezintă punerea în consum simultan cu punerea în liberă circulație de mărfuri cu scutire de TVA pentru livrare în alt stat membru”.

Contestatoarea consideră neîntemeiată măsura dispusă prin procesul verbal de control, care a stat la baza întocmirii deciziei nr. „di” prin care s-au calculat penalitățile de întârziere, de a rectifica codul acordat de lucrătorii vamali în sensul de a încadra importul efectuat ca fiind generabil de plata TVA, aceasta greșită interpretare a legii fiind imputabilă celor care au validat declarațiile vamale în cauză și nu societății, societatea nefiind proprietarul mărfii importate, nu a întârziat la plata și s-a acordat de BIROUL VAMAL „V” codul pentru operațiune scutită de TVA și în cazul în care ar exista impunerea unor eventuale majorări acestea urmează a fi achitate de cei vinovați”

Astfel, în finalul contestației societatea solicită admiterea, contestației încadrarea operațiunii în conformitate cu prevederile art. 142 al 1 lit. i din Legea nr. 571/2003 și dispozițiilor secțiunii 2 din OUG 22/2007, să se constate că nu se face vinovată de neplata TVA în vamă, să se identifice vinovăția persoanelor care au încadrat operațiunea de import efectuată ca fiind scutită de TVA.

În susținerea afirmațiilor sale societatea depune la dosarul cauzei declarațiile vamale.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. „di”/23.07.2007 și Procesul Verbal de control nr. „pi”/23.07.2007, acte încheiate de către organul de control din cadrul D.J.A.O.V. „V”, cu ocazia controlului ulterior al declarațiilor vamale nr.: 3...,3.. din 18.04.2007, 4., 4., 4, 4., 4., 4., 4., 4., 4.. din 04.05.2007, 4., 4.. din 10.05.2007, 4., 4., 4.. din 15.05.2007, 4.. din 17.05.2007, 5., 5.. din 22.05.2007, 5.. din 25.05.2007, 5.. din 30.05.2007, 5..., 5.. din 06.06.2007, 6..., 6.. din 02.06.2007, 5. din 21.06.2007, 6.. din 25.06.2007, prin care S.C. „P” SRL „V” cod de identificare fiscală RO6692571 a introdus în România mărfuri de origine Turcia achiziționate de firma franceză „CAZ” și expediate direct în România, se stabilesc în sarcina S.C. „P” S.R.L, cod de identificare fiscală RO 669...ligații vamale în sumă de „S”lei cu titlul de majorări de întârziere la plata TVA în vamă ca urmare a modificării încadrării în regimul vamal acordat inițial.

La introducerea în țară, în baza declarațiilor vamale mai sus menționate, mărfurilor originare din Turcia achiziționate de firmă franceză și expediate direct în România a fost solicitat de către declarantul vamal, regimul vamal 4200 – Punere în consum simultan cu punerea în liberă circulație de mărfuri cu scutire de TVA pentru livrare în alt stat membru „, cu cod adițional 0A7.”

În urma reverificării declarațiilor vamale autoritatea vamală a constatat că mărfurile au fost introduse în țară pentru a fi supuse unor operațiuni de transformare și nu pentru o livrare intracomunitară în starea inițială, și ca urmare, s-a schimbat încadrarea de la regimul 4200 cu cod adițional 0A7 la 4900 cu cod adițional 0A0, respectiv „punerea în consum de mărfuri în cadrul schimburilor comerciale între Comunitate și celelalte țări cu care aceasta a stabilit o uniune vamală, ceea ce presupune încasarea TVA în vamă.

Motivul de drept, invocat de organul de control îl constituie prevederile art. „pi” alin 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar și art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul vamal consideră că măsura de recuperare a drepturilor datorate este perfect legală și trebuie să continue până la finalizare.

III. Având în vedere constatările organelor vamale, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Referitor la suma de „S”lei, reprezentând majorări de întârziere la plata TVA cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează bugetului de stat aceste obligații vamale, în condițiile în care ele s-au constatat la un control ulterior efectuării importului mărfurilor și s-au calculat ca măsură accesorie pentru debitul constituit prin Decizia de regularizare nr. „dr”07.2007, debit pe care societatea a consimțit să-l plătească.

În fapt, S.C. „P” S.R.L. cu sediul în municipiul „V”, str. Ștefan cel Mare nr. 273 cod fiscal RO 669....nr. de înregistrare la Oficiul Comerțului J../199. a depus și înregistrat în calitate de destinatar al mărfurilor, direct sau prin comisionarul vamal S.C. „EP” S.R.L, la Biroul Vamal „V” (actual Direcția Județeană pentru accize și operațiuni vamale „V”) declarațiile vamale nr.:3., 3... din 18.04.2007, 4..., 4..., 4..., 4..., 4.., 4..., 4.., 4.., 4... din 04.05.2007, 4.., 4.. din 10.05.2007, 4..., 4.., 4.. din 15.05.2007, 4.. din 17.05.2007, 5., 5.. din 22.05.2007, 5... din 25.05.2007, 5... din 30.05.2007, 5..., 5... din 06.06.2007, 6.., 6... din 02.06.2007, 5... din 21.06.2007, 6.. din 25.06.2007, pentru tricot origine Turcia, reprezentând materie primă pentru obținerea de articole de confecții care urmau să fie livrate intracomunitar conform regimului vamal solicitat prin declarațiile vamale de mai sus și anume „punere în consum simultan cu punerea în liberă circulație de mărfuri cu scutire de TVA pentru livrare în alt stat membru” - cod 4200 cod adițional 0A7.

Din declarațiile vamale mai sus citate se reține că bunurile importate au ca destinatar S.C. „P” S.R.L. „V” cod de identificare fiscală RO 6692571, ca expeditor firma „S T” SANAYI VETICARET LTD IZMIR TURCIA pentru firma „CAZ” FRANTA, declarant vamal S.C. „P” S.R.L. „V” cod de identificare fiscală RO 669....., regimul vamal solicitat 4200 0A7.

La controlul vamal ulterior, organul de control a constatat că mărfurile respective nu pot fi plasate în regimul vamal cu scutire de TVA cod 4200/ cod adițional 0A7 – Punere în consum simultan cu punerea în liberă circulație de mărfuri cu scutire de TVA pentru livrare în alt stat membru, motiv pentru care l-a modificat în cod 4900 cod adițional 0A0 – Punere în consum de mărfuri în cadrul schimburilor comerciale între Comunitate și celelalte țări cu care aceasta a stabilit o uniune vamală și a calculat în sarcina S.C. „P” S.R.L. „V”, cod de identificare fiscală RO 669....., prin Decizia pentru regularizarea situației nr.”dr” din 23.07.2007, TVA de plată în vamă iar prin Decizia nr. „di”/27.07.2007 majorări de întârziere la plata TVA în sumă de „S”lei, sumă pe care societatea nu este de acord să o plătească, deși și-a însușit debitul privind TVA în vamă.

În drept, în ceea ce privește persoana obligată la plata drepturilor vamale, inclusiv TVA în vamă sunt aplicabile prevederile:

- *Regulamentului (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, art. 4 alin (12),(17), (18 ,și (21):*

„(12)Debitor reprezintă orice persoană obligată să achite o datorie vamală.

(17) Declarația vamală reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.

(18) Declarant reprezintă persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală.

(21) Titularul regimului reprezintă persoana pe seamă căreia s-a făcut declarația vamală sau persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile persoanei menționate

anterior în ceea ce privește regimul vamal” așa cum au fost preluate și în **art. 2 pct. 16, 21, 22, și 25 al Legii 86/2006** privind Codul vamal al României. :

- prevederile Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

art. 81 ”(1) În măsura în care nu există dispoziții contrare, mărfurilor li se poate acorda în orice moment, în condițiile prevăzute de lege, orice destinație vamală, indiferent de natura sau cantitatea lor, de țara de origine sau proveniență, de transport ori de destinație.

- art. 82

„ (1) Mărfurile destinate plasării sub un regim vamal trebuie să facă obiectul unei declarații pentru acel regim vamal”.

- art. 84

„ Declarația vamală se face:

a) fie în scris;

b) fie utilizându-se un procedeu informatic aprobat de autoritatea vamală;

c) fie printr-o declarație verbală sau orice altă acțiune prin care deținătorul mărfurilor își manifestă voința de a le plasa sub un regim vamal, în cazurile și condițiile prevăzute în regulamentul vamal”

- art. 85

„ (1) Declarația în scris se face pe un formular corespunzător modelului oficial prevăzut în acest scop, aprobat de autoritatea vamală. Aceasta se semnează de titularul operațiunii sau de reprezentantul său și conține datele necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

(2) Declarația este însoțită de toate documentele prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile”.

În ceea ce privește datoria vamală și dreptul de a stabili datoria vamală:

- art. 100

„(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. [...].

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.[...]

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.[...].

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță”..

- art. 223

„ (1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul este declarantul. *În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor”.*

- art. 226

„(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

[...];

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.

(3) Datoria vamală se naște[...] în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.

(4) Debitorul este fie persoana căreia i se cere îndeplinirea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim și tinând seama și de:

- prevederile H.G. nr. 707 din 7 iunie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României care precizează:

- art. 130

„(1) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor legii penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnată de către declarant sau reprezentantul său atrage răspunderea acestuia, potrivit prevederilor legale, pentru:

a) corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;

b) autenticitatea documentelor anexate;

c) respectarea obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

- coroborat cu prevederile Legii nr. 571/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare care stipulează::

- art.. 151¹

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

- art. 157

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

b) importul de materii prime și materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, stabilite prin norme, și sunt destinate utilizării în cadrul activității economice a persoanei care realizează importul.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care efectuează importuri de natura celor prevăzute la alin. (3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. [...]. Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligația să acorde liberul de vamă pentru bunurile importate. Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

Referitor la dreptul autorității vamale de a calcula majorări pentru întârzierea la plata a drepturilor vamale sunt aplicabile prevederile art. 255 din Legea 86/2003 privind Codul vamal al României:

„(1) Dacă cuantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit:

a) autoritatea vamală utilizează toate căile prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv executarea silită, pentru a asigura plata acelei sume[...];

b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare”.

coroborate cu prevederile O.G. nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare în anul 2005:

- ART. 115

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art. 138 alin. (6).

ART. 116

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;

.....
(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0.1 % pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale . ”

Față de cele de mai sus, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației susținerea contestatoarei prin care afirmă că „societatea noastră nu se circumscrie condițiilor expres prevăzute de dispozițiile art. 114 din O.G. 92/2003, în sensul ca penalitățile de întârziere sunt datorate pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale, situație de fapt ce nu este aplicabilă în cazul de față și în special reprezentanții dumneavoastră au apreciat în mod greșit calitatea persoanei juridice care a efectuat tranzacția”, întrucât drepturile vamale de import, inclusiv TVA sunt în sarcina titularului declarației vamale de import acceptate și înregistrate în speță, S.C. „P” SRL care este destinatarul mărfurilor ce fac obiectul declarațiilor vamale în cauză (căsuța 8 a declarațiilor vamale), este persoana care a depus declarațiile în vamă în nume propriu sau prin comisionar vamal (căsuța 14 a declarațiilor);

Declarația vamală reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal.

Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor; când se întocmește o declarație vamală pentru unul din regimuri, pe baza unor date care au ca efect faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au furnizat informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe ca aceste informații erau false sunt, de asemenea, debitori;

Așadar, prin depunerea declarațiilor vamale societatea și-a manifestat, în formele și în modalitățile prevăzute de reglementările vamale în vigoare, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, declarația vamală semnată de societate sau de reprezentanții săi având astfel valoarea unei declarații pe proprie răspundere în ce privește

exactitatea datelor. Societatea contestatoare **a solicitat prin completarea în căsuța 37 a declarației vamale, regimul vamal 4200- 0A7**, autoritatea vamală nu a făcut altceva decât să autorizeze punerea în liberă circulație a mărfurilor în condițiile legii.

Conform art. 226 din Legea nr. 86/2006, datoria vamală la import ia naștere, în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală, nu a fost îndeplinită.

Plata trebuie făcută în momentul în care creanța devine exigibilă și, respectiv, datoria debitorului a ajuns la scadență, în cazul executării cu întârziere a obligației, creditorul având drept la despăgubiri pentru repararea prejudiciului ce i-a fost cauzat.

Învederăm ca exigibilitatea reprezintă dreptul organului vamal de a pretinde debitorului la o anumită dată plata taxei pe valoarea adăugată precum și a oricăror alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri.

Ca atare, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea contestatoarei că „CAZ” este titularul operației și că aceasta a achitat în mod legal TVA în vamă, deoarece așa cum am precizat și mai sus plata drepturilor vamale de import sunt în sarcina importatorului iar la dosarul cauzei nu s-a depus nici un document prin care să se probeze afirmația, decizia prin care s-a calculat TVA de plată a fost emisă pe numele S.C. „P” S.R.L. „V” care și-a însușit datoria prin necontestare și nu contează cine a făcut plata atâta timp cât a fost făcută în numele său, relațiile comerciale dintre contestatoare și partenerii săi îi privește pe aceștia și se supun normelor legale în materie.

În ce privește afirmația contestatoarei că organele vamale au încadrat operațiunea respectivă ca fiind scutită de TVA, fiind acordat regimul vamal 4200 cod adițional 0A7 facem precizarea că această încadrare a fost solicitată prin declarația vamală, răspunzător fiind declarantul vamal, organul vamal a acceptat declarația vamală în condițiile legii.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei nici afirmația societății că nu poate fi obligată la plata majorărilor de întârziere atâta timp cât nu ea este în culpă pentru neplata TVA în vamă întrucât organele vamale care au acordat liberul în vamă au considerat corecte declarațiile în vamă deoarece așa cum am arătat mai sus este direct răspunzătoare de exactitatea datelor din declarația vamală iar conform art. 100 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, autoritatea vamală are dreptul, ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și să stabilească în sarcina debitorului drepturile vamale ce i se cuvin iar conform principiului de drept comun accesoriu urmează soarta principalului în sarcina contestatoarei trebuie impuse și accesoriile datorate.

Datoria vamală luând naștere ca urmare a unor date eronate cuprinse în declarația vamală, conform art. 255 din Legea nr. 86/2007 coroborat cu art. 115 și 116 din O.G. nr. 92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare, societatea datorează aceste majorări de întârziere la plată *începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.*

Referitor la solicitarea societății de a se încadra operațiunea în prevederile art. 142 alin 1 lit. i din Legea nr. 571/2003 și a dispozițiilor secțiunii 2 din O.G. nr. 22/2007 facem precizarea că nu este posibilă o asemenea încadrare .

În concluzie, dat fiind că societatea contestatoare în calitate sa de titulară a operațiunilor vamale de import a încadrat în mod greșit bunurile importate, corecte fiind încadrările dispuse de autoritățile vamale, în mod legal organele de control au procedat la calculul taxei pe valoarea adăugată în vamă în sarcina acesteia prin decizia nr. 70/23.07.2007, pe care societatea a consimțit să o achite și de asemenea în mod legal și

corect au calculat, prin decizia nr. „di” din 27.07.2007 majorări de întârziere în sumă de „S” lei și ca atare urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, motivele invocate de contestatoare nu pot fi luate în considerare și pe cale de consecință, în baza art. 209 pct.1 lit. a) și a art. 210 pct.1 respectiv a art. 216 pct.1 din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare republicată la data de 31 iulie 2007, se

DECIDE :

Art. 1. Respingerea contestației formulată de SC S.C. „P” S.R.L. „V”, pentru suma de „S” lei reprezentând majorări de întârzierea la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2. Compartimentul soluționare contestații va comunica prezenta decizie celor în drept.

Art. 3. Prezenta decizie este definitivă în cadrul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit legii, la Tribunalul „V”, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,